

چکیده

مقدمه: سیاست عقد قرارداد و خرید استراتژیک خدمات می‌تواند یک سیاست کلیدی برای بهبود عملکرد نظام سلامت باشد. عقد پیمان برای خرید مراقبت‌های بهداشتی درمانی در کشور های توسعه یافته امری رایج است. در نظام سلامت ایران نیز از دو دهه قبل تلاش‌های بسیاری در زمینه برون سپاری انجام پذیرفته است. این مطالعه با هدف تاثیر اجرای روش های پیمان مدیریت بر شاخص های عملکردی در بیمارستان های منتخب دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع مقطعی و توصیفی و جامعه پژوهش شامل بیمارستان های آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران می باشد. بیمارستان های ضیائیان، اکبرآبادی، شریعتی، سینا، فیروزگر و مطهری که در آنها روش های پیمان مدیریت در یک سال اخیر اجرا شده به عنوان نمونه های پژوهش انتخاب شدند. تعداد ۱۱۳ نفر از مدیران (سطح عملیاتی، میانی و ارشد) و ۱۲۳ نفر از کارکنان به سئوالات پژوهش پاسخ دادند. ابزار پژوهش شامل ۲ پرسشنامه خود ساخته بود. پرسشنامه ابعاد مدیریت پیمان شامل ابعاد کیفیت خدمات، میزان انعطاف پذیری واحد ها و میزان توانایی مدیریتی مسئولین واحد ها و پرسشنامه رضایت سنجی. روایی هر دو پرسشنامه به تایید اساتید و متخصصان مرتبط رسید. پایایی پرسشنامه اول به روش آلفای کرونباخ ۰.۷۶ و برای پرسشنامه دوم ۰.۸۶ بود. تحلیل داده ها با استفاده از شاخص های آمار توصیفی و آزمون آماری تی زوجی در برنامه SPSS انجام شد.

یافته ها: بین میزان کیفیت خدمات قبل و بعد از اجرای روش های پیمان مدیریت تفاوت معنی دار وجود داشت ($P=0.005$) و کیفیت خدمات بعد از واگذاری افزایش یافته بود. اما تفاوت معنی داری بین میزان انعطاف پذیری واحد ها و میزان توانایی مدیریتی مسئولین واحد ها قبل و بعد از واگذاری وجود نداشت ($P=0.237$). بین میزان رضایت پرسنل قبل و بعد از اجرای واگذاری تفاوت معنی دار وجود داشت ($P=0.000$) و میزان رضایت پرسنل بعد از واگذاری ها کاهش یافته بود.

نتیجه گیری: باید فعالیت هایی که در محور اصلی اهداف و ماموریت سازمان قرار ندارند، واگذار شوند و فعالیت هایی که به موضوع اصلی فعالیت سازمان مربوط بوده یا قیمت و شرایط انجام آن بهتر باشد می تواند در داخل بیمارستان انجام شود. نهایتا باید گفت که بیمارستان ها اگر بتوانند یک رابطه بلندمدت را در واگذاری فعالیت های خود ایجاد و حفظ نمایند، موفق تر خواهند بود.